

Enslaved, St?rre Enn Tid, Tyngre Enn Natt

Hanen fall om p tunet
Fr han rakk gala
-Men eg kjende tida

Hesten hang i slitte taumar
Med utakk piska inn i augo
-Men eg makta trekke ploegen

Bonden la seg til marka
Grdelaus og ufri
-Men eg rydda nye hov

Vekstane visna, evige lovnadar brast
Fargane falma, hjarta fraus fast
Styen stilna, men sigeren var tatt
Storre enn tid, tyngre enn natt!

Fjella fall, og skogen brann
Tida teia, vatn vart sand
Sola slokna, men deg hadde eg att
Storre enn tid, tyngre enn natt!

Lyset tok slutt, og stjernene slokna ;
Fr fylgjet ndde fram til gards
-Men eg husa vegen

Skipa sank med krigar og skald;
I botnlaus avgrunn lagt til kvile
-Men eg rka nye ukjende strender

Gudane vart alle brtt gamle
D dei gyldne veggane fall
-Men eg gav dei ny kraft